

Dosarul nr. 2ra-1789/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Buiucani (jud. D. Dulghieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 împotriva Anghelei Cebotari și a lui Iacob Cecîrlan cu privire la încasarea datoriei pentru consumul de energie termică și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 26 ianuarie 2016 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anghelei Cebotari și a lui Iacob Cecîrlan cu privire la încasarea datoriei pentru consumul de energie termică și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.6013 din 28 septembrie 2006, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (până la redenumire – Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului) și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar, plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A menționat că, la data 8 septembrie 2016, datoria Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 la consumul energiei termice a constituit suma de 12 492 577, 05 lei, debitorul fiind de fapt Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

A mai adăugat că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 a prestat la servicii de gospodărie comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii chiriașii, locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocurilor locative gestionate, care au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea, conform facturilor (chitanțelor) primite. În caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor, inclusiv alimentarea cu energie termică, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei. Însă, întrucât Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 a omis de a se adresa în instanță pentru apărarea drepturilor sale, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus prezenta acțiune oblică, în baza de art.599 alin. (1) din Codul civil.

În baza contului personal deschis la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea serviciilor comunale în volum deplin în conformitate cu normele și tarifele în vigoare și în fapt au beneficiat de acestea. Conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții Anghela Cebotari și Iacob Cecîrlan sunt proprietarii apartamentului nr. 21, amplasat în mun. Chișinău, xxxxx și care au acumulat o datorie în mărime de 47 247, 93 de lei pentru perioada august 2013 – august 2016.

Reclamantul Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 a solicitat încasarea din contul pârâților Anghela Cebotari și Iacob Cecîrlan a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 47 247, 93 de lei pentru perioada august 2013 – august 2016, precum și cheltuielile de judecată ce se compun din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, în sumă de 637, 10 lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 a fost admisă parțial.

S-a încasat, în mod solidar, din contul Angheliei Cebotari și a lui Iacob Cecîrlan în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.13, datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada august 2013 - august 2016 în mărime de 21 236, 05 lei.

S-a încasat, în mod solidar, din contul Angheliei Cebotari și a lui Iacob Cecîrlan în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cheltuielile de plată a taxei de stat în sumă de 637,10 lei.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La data de 12 iulie 2018, lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală, neîntemeiată, emisă cu încălcarea principiului securității raportului juridic și pasibilă de a fi casată din considerente ce urmează.

În opinia recurentului calculul efectuat de către instanțele de judecată este eronat și lipsit de sens, la materialele cauzei fiind anexată informația despre achitarea serviciilor locativ- comunale pentru perioada august 2013 – septembrie 2016.

A afirmat că, concluzia instanțelor inferioare referitor la diferența din datoria totală ce urma a fi încasată este eronată, or din suma totală a datoriei în mărime de 68 616, 17 lei urma a fi scăzută suma respinsă 21 607 lei și nicidecum suma de 47 380, 12 lei, întrucât suma încasată de 25 772, 08 lei a fost achitată și respectiv, nu se include în soldul final.

În drept și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 429, 430, 431, 432, 434 din Codul de procedură civilă, art. 86 alin.(2), 514, 572, 586 alin.(1) din Codul civil, Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locativ comunale aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 11 din anul 2012.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 24 mai 2018, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a solicitat admiterea cererii de recurs declarată de lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 în procedura falimentului, Igor Sacaliuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu